

Проналажење великог арсенала оружја у близини породичне куће премијера Србије Александра Вучића врло је озбиљан изазов по безбедност не само премијера, већ и државе, оценио је данас политички аналитичар Дејан Вук Станковић.

- Оно што је важно је да се иде до краја, да се утврди ко је и из којих разлога припремао озбиљну клопку за првог човека српске политике, ко се спремао да зада врло озбиљан и опасан ударац држави Србији - рекао је Вук Станковић.

Он је похвалио државне органе, јер су одмах елиминисали непосредну опасност и пребацили премијера на безбедно место.

Нагласио је да је важно схватити озбиљност ситуације и избећи да са подсмехом и тежњом ка релативизацији посматрамо целокупан догађај.

Подсетивши на убиство бившег премијера Србије Зорана Ђинђића, Вук Станковић је рекао да се ни тада нису озбиљно схватале претње и да се ни тада негативне политичке поруке нису узимале "до краја у обзир".

- Време је да држава и сви који учествују у јавном и политичком животу поступају тако да осујете било какву могућност да се овако нешто понови - сматра Вук Станковић.

Према његовим речима, живимо у времену великих егзистенцијалних, политичких и безбедносних неизвесности због чега би требало показати дозу одговорности и озбиљности, избећи изазов у релативизацији онога што се дешава и препустити надлежним државним органима да што пре и што хитније реше проблем.

- Ово је озбиљна ситуација и нешто што подразумева професионалну и одговорну реакцију надлежних служби. Надам се да ће оне ефикасно, као и у свим досадашњим случајевима, обавити свој посао - рекао је Вук Станковић.

Указавши на неопходност озбиљне анализе "пропуста у раду служби које је требало у корену да овако нешто спрече и осујете", Вук Станковић је рекао да је приоритет стварање предуслова да се овакве и сличне појаве које угрожавају живот и интегритет државе елиминишу.

Он је додао да питање одговорности треба постављати, ако не у ходу, онда што је пре могуће јер ће Србији у времену које долази бити потребни људи који су спремни да одговоре изазову политичке дестабилизације и безбедносних претњи.

- Живимо у времену препуном егзистенцијалних незивесности на различитим новоима и ако немамо одговорне, озбиљне и професионалне људе на местима који воде безбедносне службе, бојим се да се можемо врло лако и брзо наћи у великој невољи - закључио је Вук Станковић.

Инсајдер: И Ћинђићевом убиству је претходило исмевање у јавности

Убиству премијера Србије Зорана Ћинђића 2003. претходило је неколико покушаја убиства, таблоиди су на насловним странама питали кога се Ћинђић плаши, па му треба обезбеђење, док су истовремено водили кампању с циљем да се Ћинђић представи као криминалац. Ове чињенице би морале да буду кочница свима онима који информацију да

је нађено оружје недалеко од куће актуелног премијера коментаришу тврдњом да је реч о маркетингу.

У озбиљној правној држави у којој постоји одговорно новинарство сви медији би инсистирали на томе да се испита одговорност безбедносних служби због чињенице да је недалеко од куће родитеља премијера једне државе нађен арсенал оружја.

Ово свакако јесте пропуст служби безбедности, па чак и да је реч само о случајности да се толика количина оружја нађе у близини куће премијера Србије.

Пре само 13 година се показало да физичка заштита ништа не значи ако службе безбедности не раде свој посао.

Тек после убиства премијера Ђинђића јавност је сазнала за један од неуспелих покушаја убиства код Београдске арене, када је Дејан Миленковић Багзи пресекао колону возила у којој се налазио премијер Ђинђић, док је припадник Црвених беретки Жељко Тојага недалеко чекао са зољом да би гађао аутомобил у ком се налазио премијер. Багзи је тада пуштен пошто су надлежне инстутуције прихватиле његово објашњење да је он само „трговачки путник“, да би се касније испоставило да је припадник криминалног Земунског клана.

Припадници тог истог Земунског клана и Црвених беретки 12. марта 2003. успели су у намери да убију премијера Ђинђића, а разлог је, како се испоставило, био то што је

премијер кренуо у борбу против организованог криминала, а први случај односио се управо на његове убице.

Одмах после убиства премијера објављене су потернице за њима, што је био доказ да су надлежне службе имале све информације о томе ко су они.

Обавештајна заштита много је важнија од оне видљиве, физичке, заштите.

Улога и одговорност служби безбедности у убиству премијера Ђиндјића до данас нису испитане. Иако је поступак правоснажно окончан, никада није откривена политичка позадина убиства јер такав поступак никада није ни вођен.

Под ознаком службене тајне и даље су бројни документи на основу којих је написан извештај о пропустима у обезбеђењу који је у јавности познат као извештај Кораћеве комисије.

Више истраживања новинара Инсајдера о службама безбедности показала су да права реформа служби до данас није спроведена.

Због свега тога случај оружја у близини куће родитеља премијера Александра Вучића захтева утврђивање одговорности за очигледан пропуст служби безбедности.

Од синоћ, када је информација званично саопштена, наступило је право такмичење путем друштвених мрежа у томе ко ће бити духовитији у коментарисању нађеног оружја, а све у циљу оспоравања политике владајуће странке.

У свему томе заборавља се на суштину - у земљи у којој је могуће убити премијера није заштићен ниједан грађанин.(Танјуг)